СТАРА ПЛАНИНА ХОЛД АД

ПУБЛИЧНО УВЕДОМЛЕНИЕ ЗА ФИНАНСОВОТО СЪСТОЯНИЕ

ПОЯСНИТЕЛНИ БЕЛЕЖКИ

за третото тримесечие на 2026 година (на консолидирана основа)

Този документ съдържа информация относно възможностите за реализация на публикувани прогнози, както и прогнози за бъдещи периоди, а също и данни, които представляват вътрешна информация по чл. 7 Регламент (ЕС) № 596/2014 относно пазарната злоупотреба. Тази информация би могла да повлияе чувствително върху цената на акциите, емитирани от дружеството.

I. Информация за важни събития, настъпили от началото на финансовата година до края на съответното тримесечие, и за тяхното влияние върху финансовите резултати

Подробна информация относно настъпилите важни събития от началото на финансовата година до края на отчетното деветмесечие на 2026 година за Стара планина холд АД, както и друга информация, която би могла да бъде от значение за инвеститорите регулярно се оповестява от дружеството съгласно нормативните изисквания чрез избраната информационна медия Екстри Нюз.

Общото събрание на акционерите на Стара планина холд АД, проведено на 10.06.2026 година взе решение сума в размер на 3 346 216.40 евро да бъде да бъде изплатена като дивидент при следните параметри:

1.1. Брутна сума на акция: 0.16146 евро;

1.2. Начало на изплащане на дивидента: 01.08.2026 година.

1.3. Срок за изплащане да дивидента чрез банката, с която е сключен договор за изплащане на дивидента – шест месеца.

1.4. Начин на изплащане: чрез „Централен депозитар“ АД и чрез офисите на Интернешънъл Асет банк АД.

Размерът на този дивидент продължава да бъде най-голям в историята на дружеството. Общата сума на разпределения дивидент за акционерите на Стара планина холд АД до сега е над 35.12 милиона евро. Първоначалната инвестиция в холдинга има дивидентно покритие от 39.3 пъти.

Общо начислените дивиденти за финансовата 2026 година, които се очаква да постъпят в Стара планина холд АД са в размер на 3 248 775,19 евро.

На 04.03.2026 г. Съветът на директорите на дъщерното дружество Елхим-Искра АД прие решение да спре работа на предприятието считано от 23.03.2026 г и след изтичане на 19 работни дни от началото на спирането, считано от 20-ия работен ден на престоя, да се предприемат действия по прекратяване на трудовите правоотношения на работниците и служителите на основание чл. 328, ал. 1, т. 4 от КТ. Основен фактор, довел до вземането на това решение е загубата на пазарни позиции в държави от Западна Европа в следствие на продължителния спад в индустриалното производство и появата на алтернативни производители от Турция, Китай, Индия, които имат значително по-ниски разходи за енергия и труд и от там предлагат по-ниски цени, както и загуба на най-рентабилните пазари за дружеството в страните от ОНД в следствие на военния конфликт в Украйна и наложените санкции от страна на ЕС.

На 16.04.2026 г. Съветът на директорите на дружеството прие план за преструктуриране на дейността на дружеството, което да позволи ограничаване и преустановяване на продължаващите трета година загуби от производствената дейност, както и актуализиран бизнес план за 2026 г. Целта на разработения план за преструктуриране е трансформиране на Елхим-Искра АД към компактно и гъвкаво предприятие с високотехнологично производство, което гарантира положителен паричен поток дори при агресивна пазарна среда.

В периода от 04.03.2026 г., когато Съветът на директорите на дружеството е приел решение да спре работа на предприятието, е изготвен подробен анализ и план за преустановяване на всички неефективни производствени дейности и процеси. В условия на пазарна несигурност, дружеството временно преустановява високобюджетните инвестиционни проекти с дълъг срок на откупуване и се фокусира върху незабавна оптимизация на себестойността.

Производствената дейност се ограничава до производство на следните типове продукти: полутягови акумулаторни батерии, елементи за тягови акумулаторни батерии и тягови батерии, като се лимитира до 100 % натовареност само на автоматизираните високотехнологични линии без технологичен риск. Приоритет се дава на поръчки с гарантиран марж и нисък технологичен риск, което ще позволи на производствения екип да постигне ритмичност и да елиминира загубите от чести пренастройки на машините.

Като част от плана за преструктуриране на дейността, Съветът на директорите на ЕЛХИМ-ИСКРА АД одобри план за оптимизиране на персонала до 135 работници и служители (спрямо 197 през 2025 г.) при оптимално съотношение между производствен и поддържащ персонал.

С оглед реализиране на производствената програма на Елхим-Искра АД, Съветът на директорите на дружеството е одобрил актуализирана инвестиционна програма за 2026 година, насочена към намаляване на технологичните загуби по оборотния поток и повишаване на производителността на основните преструктурирани участъци. Съветът на директорите Елхим-Искра АД ще упражнява текущ контрол върху изпълнението на плана за преструктуриране и ще предприема съответни корективни мерки и действия при необходимост. В съответствие с очакванията на ръководството от средата на м. май 2026 г. производственият поток и доставките към клиенти бяха възстановени.

Продължаващият военен конфликтът между САЩ/Израел и Иран вече доведе до повишаване на цените на петрола и газа, а това води и до по-високи цени за електроенергия, които в България и преди конфликта са над средните за ЕС. Военните действия затвориха Ормузкия проток, което прекъсва над 1/3 от глобалния експорт на петрол и втечнен природен газ, като повече от месец танкерите не могат да преминават през него. Цените на металите нарастват поради затруднени доставки и по-високи енергийни разходи за добив и преработка. Пренасочването на кораби и повишените застрахователни премии за морски транспорт удължават времето за доставка и оскъпяват логистиката не само за българските износители към Азия и Близкия Изток.

Няма други значими събития от началото на финансовата година, оказали влияние върху резултатите във финансовия отчет освен продължаващото напрежение относно търговските политики в глобален аспект, военните конфликти в Украйна и Близкия Изток и произтичащите от тях негативни ефекти върху икономическата активност, търговските отношения, цената на основните суровини и материали, включително на енергоносителите и инфлацията. Волатилността в темповете на растеж на европейската икономика и засилващата се геополитическа несигурност в глобален план са фактори, които влияят върху цялостната дейност на дружествата от групата на Стара планина холд АД и техните бизнес резултати.

Становище относно възможностите за реализация на публикувани прогнози. Информация за факторите и обстоятелствата, които ще повлияят на постигането на прогнозните резултати

Като холдингово дружество, Стара планина холд АД не извършва самостоятелна търговска дейност, а дейността на компанията е насочена приоритетно в мениджмънт на дъщерните и асоциираните предприятия от групата. Поради това, съществен ефект върху финансовото състояние на холдинга оказва пряката зависимост от финансовото състояние на дъщерните и асоциираните предприятия, чиято дейност е предимно експортно ориентирана – основно към страните от Европейския съюз.

През деветте месеца на 2026 г. дейността на дружествата от Групата на Стара планина холд АД продължи да се осъществява в условията на продължаваща международна икономическа и геополитическа несигурност, която оказва влияние върху международната търговия, веригите на доставки и инвестиционна активност. Нестабилността на суровините и енергийните пазари, ограниченията в търговията и повишените логистични разходи продължават да създават допълнителен натиск върху производствените разходи. Световната икономика се намира в една от най-сложните комбинации от икономически, енергийни и геополитически рискове от началото на XXI век. Стратегическото съперничество между САЩ и Китай се задълбочава едновременно в търговията, технологиите, полупроводниците и сигурността, а Европа е изправена едновременно пред енергиен, отбранителен и фискален натиск, като инфлацията отново се ускорява вследствие на енергийния шок. Същевременно към края на третото тримесечие данните за производствената активност показват подобрение в редица водещи икономики, което дава основания за по-благоприятни очаквания, при запазване на предпазлив подход към прогнозирането.

По предварителни данни на S&P Global през ноември производственият PMI за еврозоната отчита повишение до 52.9 пункта спрямо 52.7 пункта през октомври, достигайки отново септемврийското си ниво, което е най-високото от май 2022 г. Растежът на промишленото производство се ускорява, а заетостта в сектора нараства с най-бързия темп от три години и

половина. Производствените разходи и продажните цени продължиха да се повишават със значителни, макар и по-бавни темпове. Търсенето на машини и оборудване получи подкрепа от инвестициите в технологии, свързани с изкуствения интелект, и в отбраната. Извън тези сегменти високите цени и по-скъпото финансиране продължиха да ограничават търсенето.

В Германия по предварителни данни производствен PMI се повишава до 55.0 пункта през ноември от 54.2 пункта през октомври, достигайки 56-месечен връх. Нарастващите експортни поръчки продължиха да подкрепят разширяването, а производителите увеличиха заетостта за първи път от средата на 2023 г. Нарастващият обем на неизпълнените поръчки и подобрените бизнес очаквания сочат засилване на растежа в сектора. По предварителни данни на S&P Global във Франция производственият PMI спада до 47.9 през ноември пункта от 49.5 пункта през октомври, отчитайки най-ниското равнище за последните 12 месеца. Промишленото производство се свива с най-бързия темп от февруари 2025 г. на фона на слабо вътрешно търсене. В Италия производственият PMI за октомври се понижи до 49.4 пункта от 50.4 пункта през септември. Новите поръчки намаляха за четвърти пореден месец, а производството се сви с най-бързия темп от началото на годината. Същевременно предприятията отчетоха по-високи разходи, а сроковете за доставка се удължиха с най-бързия темп за последните три месеца. Очакванията за следващите дванадесет месеца останаха положителни, макар бизнес доверието да отслабна.

На този фон в САЩ по предварителни данни на S&P Global производственият PMI се понижава до 54.5 пункта през ноември спрямо 54.9 пункта през октомври. Индексът отчита подобрение на условията в сектора за шестнадесети пореден месец, но темпът на разширяване се забавя за втори пореден месец и е най-слабият от август насам. Новите поръчки в промишлеността остават почти без промяна. Високите цени ограничават търсенето, а недостигът на свободен производствен капацитет възпрепятства по-бързото нарастване на производството.

В Индия по предварителни данни производственият PMI на HSBC, изготвян от S&P Global, се повишава до 56.0 пункта през ноември спрямо 54.7 пункта през октомври. Индексът достигна деветмесечен връх, подкрепен от по-силен растеж на новите поръчки и производството и от увеличаване на заетостта. Запасите от готова продукция се увеличават с най-бързия темп от март 2005 г. докато разходите за производствени ресурси продължават да нарастват с умерен темп, а сроковете за доставка се съкращават за пореден месец.

В Китай официалният производствен PMI на Националното статистическо бюро се понижи до 49.3 пункта през октомври от 50.1 пункта през септември. Частното проучване RatingDog China General Manufacturing PMI, изготвяно от S&P Global, отчита леко понижение до 52.0 пункта през октомври 2026 г. спрямо петмесечния връх от 52.1 пункта през септември. Индексът отчита разширяване на сектора за единадесети пореден месец, което е най-продължителният период на подобрение на условията в промишлеността от средата на 2021 г. насам. Производството нараства с най-бързия темп за последните шест месеца, подкрепено от поредното значително увеличение на новите поръчки.

В световен мащаб производственият PMI на J.P. Morgan, изготвян съвместно със S&P Global, се понижава до 52.6 пункта през октомври от 53.0 пункта през септември, като остава над 50 пункта за петнадесети пореден месец. Производството продължава да нараства при потребителските, междинните и инвестиционните стоки. Новите експортни поръчки се увеличават за трети пореден месец. Забавянията на доставките и ограниченият производствен капацитет обаче продължават да затрудняват изпълнението на поръчките, а растежът на продажните цени се ускорява до един от най-високите темпове през последните четири години. В началото на четвъртото тримесечие световната промишленост продължава да се разширява, но устойчивостта на растежа остава чувствителна към разходите и затрудненията във веригите за доставки.

Същевременно тенденцията за продължаващ спад в българската индустрията се потвърждава от предварителните сезонно изгладени данни на Националния статистически институт, които сочат, че през септември 2026 г. календарно изгладеният индекс на промишленото производство се понижава с 0.5 % спрямо предходния месец и отчита пореден спад от 8.9 % спрямо същия месец на предходната година.

На този фон по предварителни данни на НСИ към 11 ноември 2026 г., външната търговия на България през деветте месеца на годината продължава да се характеризира с нарастване както на износа, така и на вноса. През периода януари - септември 2026 г. от България общо са изнесени стоки на стойност 35 599.3 млн. евро, което е с 11.3 % повече в сравнение със същия период на 2025 г., а за същия период общият внос е нараснал с 14.5 %. Само през септември общият износ се увеличава с 21.4 % на годишна база и възлиза на 4 422.5 млн. евро, а общият внос нараства с 14.3% спрямо същия месец на предходната година и възлиза на 5 314.7 млн. евро. За периода януари - септември 2026 г. общото външнотърговско салдо (износ FOB - внос CIF) е отрицателно и е на стойност 8 965.9 млн. евро. През септември 2026 г. общото външнотърговско салдо (износ FOB - внос CIF) също е отрицателно и е на стойност 892.2 млн. евро.

Данните показват, че растежът на износа остава недостатъчен, за да компенсира ускорения внос на суровини, енергийни ресурси, междинни стоки, машини, оборудване и потребителски продукти. Това задълбочава структурния дисбаланс във външната търговия и засилва зависимостта на икономическия растеж от вносни ресурси, като същевременно създава риск от по-неблагоприятен принос на нетния износ към икономическия растеж.

Същевременно в обявения на 13.10.2026 г. доклад "Перспективи за световната икономика" МВФ понижи прогнозата си за растежа на българската икономика през 2026 г. от 2.8 на 2.6 на сто и преразгледа възходящо очакваната средногодишна инфлация от 3.8 на 4.9 на сто спрямо пролетната си оценка. За 2027 г. Фондът очаква икономическият растеж на България леко да се ускори до 2.7 на сто. Прогнозата е повишена спрямо заложените през април 2.5 на сто. Същевременно очакването за средногодишната инфлация през следващата година е увеличено от 3.7 на 4.8 на сто.

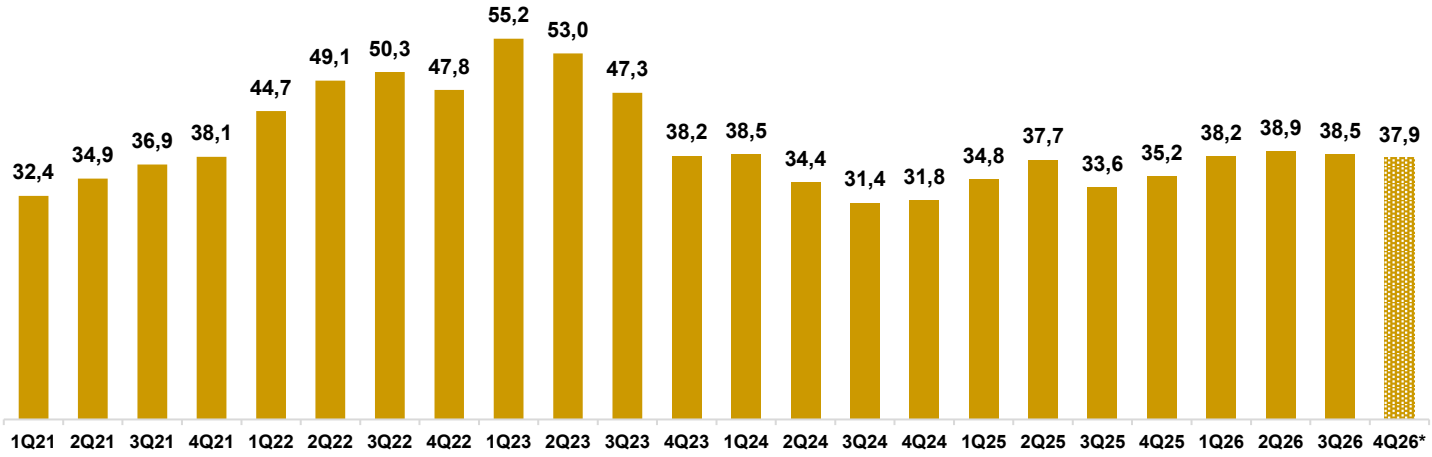
Според базовата прогноза на БНБ, изготвена към 21 септември 2026 г., растежът на реалния БВП на България ще възлезе на 2.8 на сто през тази година, след което ще се забави до 2.5 на сто през 2027 година и ще се покачи до 2.7 на сто през 2028 година. За сравнение, в предходната си прогноза от месец юни БНБ очакваше сходен икономически ръст за текущата година и увеличение на БВП от 2.7 на сто за 2027 година и 2.9 на сто за 2028 година.

В есенната икономическа прогноза от 17.11.2026 г. Европейската комисия повишава очакването си за икономическия растеж на България през 2026 г. с 0.2 процентни пункта, но понижава оценката за 2027 г. с 0.1 процентен пункт като прогнозира, че икономиката на България ще нарасне с 2.7 на сто през 2026 г. и с 2.1 на сто през 2027 г., след като отчете растеж от 3 на сто през 2025 г. Комисията очаква бюджетният дефицит да достигне 5 на сто от брутния вътрешен продукт тази година и временно да се свие до 4 на сто през 2027 г. Средногодишната инфлация се очаква да се забави от 4.6 на сто през 2026 г. до 3.9 на сто през 2027 г.

Макроикономическият сценарий на Министерството на финансите, заложен в публикувания на 6 ноември 2026 г. проект на държавния бюджет за 2027 г., предвижда реален растеж на БВП от 3.0% през 2026 г., 2.5% през 2027 г. и по 2.4% през 2028 и 2029 г. Очакваното забавяне през 2027 г. се дължи основно на по-умереното нарастване на потреблението на домакинствата в съответствие с динамиката на доходите. Средногодишната инфлация по хармонизирания индекс на потребителските цени се очаква да се понижи от 4.8 % през 2026 г. до 4.0 % през 2027 г., 2.6 % през 2028 г. и 2.4 % през 2029 г.

На този фон дружества от групата на Стара планина холд АД отчитат резултати, които надхвърлят прогнозните ни очаквания за третото тримесечие на годината. Консолидираните продажби за деветмесечието на годината са в размер на 115.51 млн. евро, с което отчитаме повишение от 8.77 % спрямо същия период на 2025 г. и от 10.72 % спрямо консолидираните приходи от продажби за деветмесечието на 2024 г. Консолидираните приходи само за третото тримесечие на годината са в размер на 38.46 млн. евро и отчитат повишение от 14.38 % спрямо консолидираните приходи за същия период на предходната година и от 22.39 % спрямо консолидираните приходи за третото тримесечие на 2024 г.

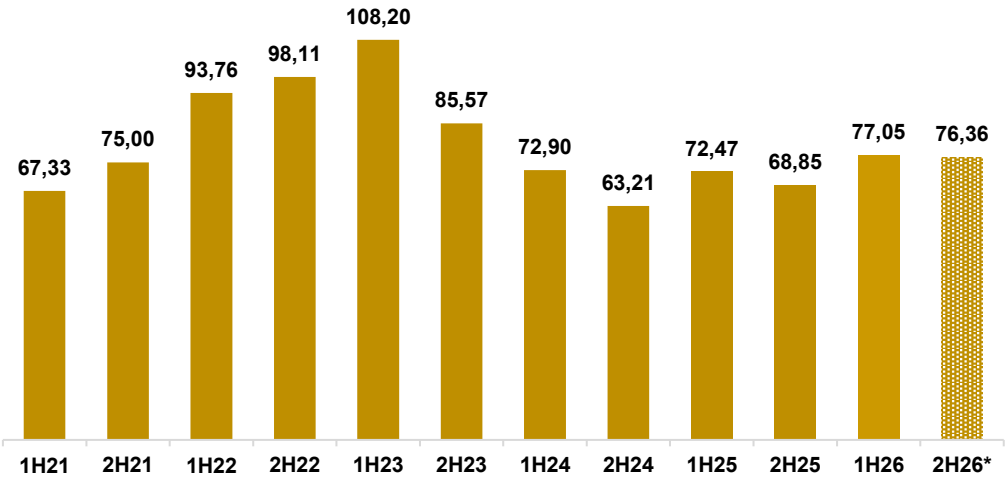
Консолидирани нетни приходи от продажби по тримесечия вкл. актуализирана прогноза (млн. EUR)

* прогноза

Въз основа на отчетените резултати повишаваме прогнозните си очаквания за второто полугодие като предвиждаме консолидираните приходи от продажби да достигнат 76.27 млн. евро, с което бихме отчели ръст от 10.78 % спрямо същия период на 2025 година и повишение от над 20 % спрямо второто полугодие на 2024 г. На този етап потвърждаваме нашите предвиждания тенденцията за по-високи нива на продажбите да се запази и през последното тримесечие на година като очакваме консолидираните приходи от продажби през 2026 година да достигнат 153 млн. евро.

Консолидирани нетни приходи от продажби по шестмесечия вкл. актуализирана прогноза (млн. EUR)

* прогноза

Факторите, които ще продължат да оказват влияние върху дейността и през последното тримесечие на 2026 година са пазарните цени на суровини и материали за производство, транспортът на доставките, регионалната пазарна цена на работната сила, цените на енергийните ресурси и обезпечеността на доставките им.

Към края на деветмесечието на 2026 г. военният конфликт между САЩ/Израел и Иран, започнал в края на февруари, продължава да създава съществени рискове за глобалната икономика. Ограничените енергийни доставки от Близкия изток, нарушенията в морския транспорт и повишените транспортни и застрахователни разходи засилват натиска върху производствените разходи и инфлацията. Според септемврийския доклад на Международната агенция по енергетика износът на петрол от страните от Персийския залив през август е приблизително наполовина спрямо равнището преди конфликта, а преминаването през Ормузкия проток остава силно

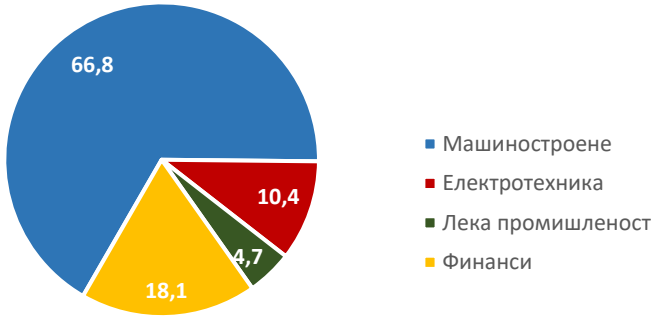
ограничено. Продължителните ограничения в Ормузкия проток, евентуалните нови прекъсвания на алтернативните маршрути и намаляването на наличните петролни запаси създават риск от допълнително поскъпване на горивата и задълбочаване на енергийните затруднения, с негативни последици за промишлеността и световния икономически растеж.

Европа е особено уязвима откъм цените на природния газ, които вече отбелязаха значителен ръст, а европейският производствен сектор е изправен пред нови трудности, след като вече понася бремето на по-високите разходи за енергия в сравнение с производителите в САЩ и Китай. Разходите за транспорт и застраховки на товари се увеличават сериозно поради повишения риск в региона, който би могъл да доведе и до спиране на производството в ключови сектори поради липса на енергийни ресурси и суровини.

Макроикономическото развитие на страната, политическата обстановка, финансовата политика, както и геополитическите фактори продължават да бъдат най-тревожните обстоятелства, които ще продължат да оказват влияние върху бизнеса и може да доведат до коригиране на очакваните бизнес резултати.

Структура на инвестиционния портфейл

Икономическата група на Стара планина холд АД се състои от дружеството-майка и неговите дъщерни и асоциирани предприятия. Инвестиционният портфейл на Стара планина холд АД е разпределен основно в следните отрасли на промишлеността:

Основни предприятия от икономическата група на Стара планина холд АД

Участието на Стара планина холд АД в дъщерните и асоциираните предприятия се отчита при спазване разпоредбите и изискванията на МСФО 10: Консолидирани финансови отчети и на МСС 28: Инвестиции в асоциирани предприятия и съвместни предприятия.

Дъщерни предприятия са всички предприятия, които се намират под контрола на Дружеството. Контролът върху дъщерните предприятия на Дружеството се изразява във възможността му да ръководи и определя финансовата и оперативната политика на дъщерните предприятия, така че да се извличат изгоди в резултат на дейността им. В индивидуалния финансов отчет на Дружеството инвестициите в дъщерни предприятия се отчитат по себестойност.

Дъщерни предприятия, участващи в консолидираното финансово уведомление

"Хидравлични елементи и системи" АД
град Ямбол, ул. „Пирин" № 1
ЕИК 838168266

Публично дружество, борсов код **HES**. Предмет на дейност: производство на хидроцилиндри, маркетингова, пласментна, изследователска, развойна, производствена, инженерингова и външнотърговска дейност, общо машиностроене.

Размер на капитала: 18 193 752 броя акции с номинал 0.51 евро.
Стара планина холд АД притежава 11 740 584 броя акции, представляващи 64.53% от гласовете в общото събрание. Дъщерното дружество СПХ Инвест АД притежава 8.28 % от капитала на ХЕС АД.

„Елхим-Искра" АД
град Пазарджик, ул. „Искра" № 9
ЕИК 112014939

Публично дружество, борсов код **ELHM**. Предмет на дейност: производство на стартерни акумулатори, тягови батерии, резервни части и търговия.
Размер на капитала: 25 108 410 броя акции с номинал 0.51 евро.
Стара планина холд АД притежава 12 905 790 броя акции, представляващи 51.40 % от гласовете в общото събрание.

„Фазан" АД
град Русе, бул. "Трети март" № 5
ЕИК 827182916

Предмет на дейност: производство и търговия в страната и чужбина на чорапи и други плетени изделия.
Размер на капитала: 1 234 692 броя акции с номинал 0.51 евро.
Стара планина холд АД притежава 1 143 919 броя акции, представляващи 92.65 % от гласовете в общото събрание.

„СПХ Инвест" АД

град Славяново, обл. Плевенска.
ЕИК 114034106

Неработещо предприятие. Капитал: 459 222 броя акции с номинал 0.51 евро. Стара планина холд АД притежава 453 440 броя акции. Дял от гласовете в общото събрание – 98.74%.

Асоциирани предприятия, участващи в консолидираното финансово уведомление

Асоциирани са тези предприятия, върху които Дружеството е в състояние да оказва значително влияние, но които не са нито дъщерни предприятия, нито съвместно контролирани предприятия. Инвестициите в асоциирани предприятия се отчитат по себестойностния метод. Дружеството признава дивидент от асоциирано предприятие в печалбата или загубата в своите индивидуални финансови отчети, когато бъде установено правото му да получи дивидента.

„М+С Хидравлик" АД
град Казанлък, ул. Козлодуй” № 68
ЕИК 123028180

Публично дружество, борсов код **MSH**. Предмет на дейност: производство, ремонт и търговия на хидравлични изделия и системи. Размер на капитала: 39 445 200 броя акции с номинал 0.51 евро.
Стара планина холд АД притежава 12 073 050 броя акции, представляващи 30.61 % от гласовете в общото събрание.
„М+С Хидравлик" АД притежава дъщерно еднолично дружество с ограничена отговорност Lifam Hidravlika в град Стара Пазова, Република Сърбия, което произвежда и търгува с

	хидравлични изделия, 90.00 % от капитала на M+S Hydraulic Power Transmission GMBH, Германия, което търгува с хидравлични изделия и 90.00 % от капитала на “OLEOTECNO HYDRAULIC COMPONENTS” SRL, Италия, което осъществява търговия на едро с други машини и оборудване със стопанско предназначение и части за тях.
„Българска роза" АД град Карлово, ул. „Индустриална зона” ЕИК 115009344	Публично дружество, борсов код **ROZA**. Предмет на дейност: производство, изкупуване, преработване на етерично - маслени и лекарствени суровини, производство на натурални и синтетични ароматични продукти, парфюмерийно-козметични продукти и лекарствени изделия, вътрешна и външнотърговска дейност. Размер на капитала: 5 350 980 броя акции с номинал 0.51 евро. Стара планина холд АД притежава 2 675 460 броя акции, представляващи 49.99 % от гласовете в общото събрание.

Приложима счетоводна политика

Като отчита влиянието на холдинга върху вземането на решения във връзка с дейността на асоциираните предприятия и необходимостта от по-пълна и вярна информация за акционерите, инвеститорите и всички заинтересувани лица, от началото на 2011 година Стара планина холд АД прилага счетоводна политика с цел допълнително улесняване на инвеститорите, за да вземат обосновано инвестиционно решение. Одиторска заверка на финансовото уведомление не е извършена.

II. Описание на основните рискове и несигурности, пред които е изправен емитентът през останалата част от финансовата година

Основните рискове и несигурности пред Стара планина холд АД са свързани с възможността фактическите постъпления от дадена инвестиция да не съответстват на очакваните, която е обусловена от успешната дейност на дружествата от Групата. В този смисъл основните рискове за Стара планина холд АД и компаниите в портфейла на холдинга през първото тримесечие на 2026 година и в средносрочен план са:

Общ макроикономически риск: Макроикономическите условия и тенденции за развитие на пазара и макросредата, в която дружествата оперират са систематичен риск, който не може да бъде управляван и контролиран от корпоративните ръководства на холдинга и дружествата от Групата, но оказва съществено влияние върху дейността и резултатите на предприятията.

Според информация от икономическия бюлетин на ЕЦБ от септември 2026 г., икономиката на еврозоната се е оказала по-устойчива от предишните очаквания спрямо последиците от конфликта в Близкия изток. Прирастът на реалния БВП е изненадващо по-висок през второто тримесечие на 2026 г., а краткосрочните показатели сочат стабилен растеж в краткосрочен план, тъй като несигурността намалява, доверието се повишава и се предполага, че сътресението в енергийните доставки вследствие на конфликта в Близкия изток постепенно ще отслабне. В средносрочен план вътрешното търсене би трябвало и занапред да бъде подпомагано от възстановяване на реалните доходи, обусловено от по-ниска енергийна инфлация, както и от устойчив пазар на труда, като се очаква равнището на безработица да достигне нови безпрецедентно ниски стойности. Нарастващите държавни разходи за инфраструктура и отбрана, особено в Германия, допълнени от инвестиции, свързани с изкуствения интелект (ИИ), също би трябвало да допринесат за растежа

през по-късните години от прогнозния период. Във външен план растежът на износа би трябвало да се ускори на фона на засилващо се външно търсене, въпреки че непреодолените трудности с конкурентоспособността ще продължат да оказват влияние.

Като цяло базовият сценарий на макроикономическите прогнози на експертите на ЕЦБ за еврозоната от септември 2026 г. предвижда годишен растеж на реалния БВП от за 0.9 % през 2026 г., 1.4 % през 2027 г. и 1.5 % през 2028 г. и е коригирана в посока нагоре както за 2026 г., така и за 2027 г., главно в отражение на надхвърлящата очакванията устойчивост на икономиката на еврозоната. След корекция за нестабилността на данните за Ирландия се очаква прирастът да бъде 1.2 % през 2026 г. и 2027 г., след което да се увеличи до 1.4 % през 2028 г. В сравнение с прогнозите от юни 2026 г. прирастът на БВП е ревизиран нагоре с 0.1 процентни пункта за 2026 г. (0.3 процентни пункта при корекция за волатилността на данните за Ирландия). Това отразява изненадващи данни и положителни показатели от проучвания, от които следва инерционен ефект през 2027 г. и съответно ревизия с 0.2 процентни пункта за същата година. За 2028 г. растежът на БВП не е ревизиран.

Според най-актуалните сезонно изгладени данни на Евростат през септември 2026 г. обемът на промишленото производство намалява с 1,5 % в еврозоната и с 0,8 % в ЕС в сравнение със септември 2025 г., а на месечна основа (спрямо август 2026 г.) промишленото производство е отчело увеличение с 0,2 % в еврозоната и с 0,5% в ЕС. През септември 2026 г. най-голям годишен спад на индустриалното производство е отчетен в Ирландия (-19,1%), България (-8,9%) и Румъния (-6,3%).

Според най-актуалния преглед на световната икономика от октомври 2026 г. Международният валутен фонд прогнозира световният икономически растеж да се забави от 3.5 на сто през 2025 г. до 3.1 на сто през 2026 г., след което да се ускори до 3.4 на сто през 2027 година. Оценката за тази година е същата като през април, а за следващата е повишена с 0.2 процентни пункта. Очакванията на МВФ за растежа на еврозоната остават без промяна спрямо април – 1.1 на сто през 2026 г. и 1.2 на сто през 2027 година. По-високите цени на енергията и слабото потребителско доверие продължават да ограничават икономическата активност. За разлика от САЩ и някои азиатски икономики, валутният съюз получава по-малка подкрепа от инвестиционния подем около ИИ. Зад непроменената обща прогноза на Фонда за еврозоната стоят значителни разместванията между отделните държави. Сред четирите най-големи икономики в еврозоната най-осезаемо е подобрението в очакванията за растеж на Германия през 2026 г. – от 0.8 на 1.3 на сто. За Италия прогнозата се повишава от 0.5 на 0.8 на сто, а за Испания – от 2.1 на 2.5 на сто. Очакването за Франция обаче е намалено наполовина – от 0.9 на 0.4 на сто.

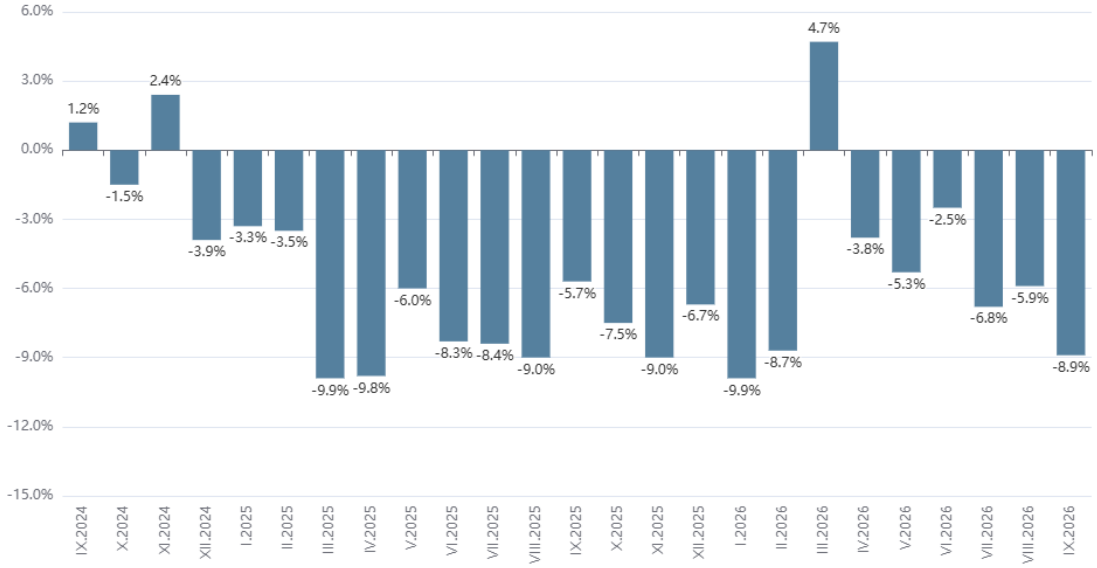
Икономиката на САЩ се очаква да нарасне с 2.3 на сто и през 2026-а, и през 2027 година. Прогнозата за тази година е непроменена спрямо април, а за следващата е повишена с 0,2 процентни пункта. Растежът се подкрепя от устойчивото частно потребление, фискалната политика, благоприятните финансови условия, инвестициите в технологии и повишаването на производителността. Статутът на САЩ като нетен износител на енергия ограничава прякото отражение на войната в Близкия изток. За Китай МВФ очаква растеж от 4.5 на сто през 2026 г. и 4 на сто през 2027 година. Оценката за тази година е с 0.1 процентен пункт под предишната. По-високите цени на петрола, продължителната несигурност и структурните проблеми, включително в сектора на недвижимите имоти, ограничават активността, но държавната подкрепа предотвратява по-рязко забавяне, отбелязват експертите на Фонда. Индия остава сред най-бързо растящите големи икономики. Въз основа на взетата предвид от МВФ финансова година е прогнозиран растеж от 7 на сто през 2026 г. и през 2027 г., като и двете оценки са повишени с по 0.5 процентни пункта спрямо април.

Според оценката на МВФ в октомврийският доклад "Световни икономически перспективи" най-тежко засегнат остава Близкият изток. Фондът вече очаква свиване с 0.3 на сто през 2026 г. за региона на Близкия изток и Централна Азия вместо априлската прогноза за растеж от 1.9 на сто. За 2027 г. обаче прогнозата е повишена от 4.6 на 6.3 на сто при очакване за възстановяване на производството, износа и логистиката.

По данни на НСИ през септември 2026 г. общият показател на бизнес климата се понижава с 1.3 пункта спрямо предходния месец (от 16.6% на 15.3%), като намаление на показателя е регистрирано в строителството, търговията на дребно и в сектора на услугите. Съставният показател „бизнес климат в промишлеността“ се повишава с 0.6 пункта (от 16.3% на 16.9), което се дължи на подобрените оценки на промишлените предприемачи за настоящото бизнес състояние на предприятията. Същевременно и прогнозите им за производствената активност през следващите три месеца са благоприятни. Основните пречки за дейността на предприятията, чието отрицателно въздействие нараства през последния месец, остават свързани с несигурната икономическа среда и недостига на работна сила, включително квалифицирана, посочени съответно от 46.0 % и 31.2 % от предприятията, следвани от недостатъчно търсене от страната – 24.8 % и недостатъчно търсене от чужбина – 22.4%. Относно продажните цени в промишлеността преобладаващата част от мениджърите предвиждат те да останат без промяна през следващите три месеца.

По предварителни сезонно изгладени данни на НСИ през септември 2026 година индексът на промишленото производство намалява с 0.5 % спрямо предходния месец и отчита спад от 8.9 % спрямо същия месец на предходната година. На годишна база спад на промишленото производство е отчетен в добивната промишленост - с 56.6%, и в преработващата промишленост - с 9.4%, докато нарастване се наблюдава при производството и разпределението на електрическа и топлоенергия и газ - с 32.2%. В преработващата промишленост съществен спад спрямо септември 2025 г. е регистриран при производството на метални изделия, без машини и оборудване - с 41.2 %.

Изменение на индекса на промишленото производство спрямо съответния месец на предходната година (календарно изгладен)

Източник: НСИ

По данни от НСИ през септември 2026 година общият индекс на цените на производител, който измерва средното изменение на цените на промишлените продукти, произвеждани и продавани от българските предприятия, отчита повишение от 2.6 % спрямо предходния месец и ръст от 20.9 % спрямо нивото от септември 2025 година. На годишна база ръст на цените е регистриран в добивната промишленост - с 69.4%, при производството и разпределението на електрическа и топлоенергия и газ - с 26.7%, както и в преработващата промишленост - с 10.6 %. По-високи цени в преработващата промишленост се наблюдават при производството на основни метали - с 28.8 %, ремонта и инсталирането на машини и оборудване - с 11.4 %, производството на химични продукти - с 11.2 %. Намаление на цените е отчетено при производството на машини и оборудване, с общо и специално предназначение - с 1.9 %.

Лихвеният риск е свързан с промени в нивата на пазарните лихвени проценти, които биха могли да доведат до увеличаване на лихвените разходи и съответно намаляване на финансовия резултат на дружествата от групата.

По данни от икономическия бюлетин на ЕЦБ от септември 2026 г. след повишаването на лихвените проценти през юни 2026 г., лихвите на банките по кредитите за предприятията са се увеличили до 3.8 % през юни и юли спрямо 3.6 % през май. Цената на пазарния дълг за предприятията е на равнище от 4.0 % през юли – сходна с предишните месеци и доста над равнището от преди конфликта в Близкия изток. Годишният темп на растеж на банковото кредитиране за предприятията, който обичайно реагира с по-голямо закъснение на промените в паричната политика, отбеляза ново увеличение до 4.4 % през юли спрямо 4.0 % през май и юни. Лихвите по ипотечните кредити остават непроменени през юни и юли на равнище от 3.5 %, а растежът на ипотечното кредитиране се забавя леко до 3.0 % през юли спрямо 3.1 % през май и юни.

На заседанието си на 10 септември 2026 г. Управителният съвет на ЕЦБ взе решение да повиши с 25 базисни пункта трите основни лихвени процента. Във връзка с това лихвените проценти по депозитното улеснение, по основните операции по рефинансиране и по пределното кредитно улеснение бяха повишени съответно на 2.50 %, 2.65 % и 2.90 %, считано от 16 септември 2026 г. Конфликтът в Близкия изток продължава да поражда инфлационен натиск и се очаква инфлацията да остане доста над целевото равнище за продължителен период. Решението за повишение на лихвените проценти изразява ангажимента на Управителния съвет да определя паричната политика по начин, който осигурява стабилизиране на инфлацията на целевото равнище от 2 % в средносрочен план.

Инфлационният риск е свързан с вероятността от значително покачване на покупните цени на стоки и услуги, което води до намаляване на доходите, свиване на потребителското търсене и ограничаване растежа на икономиката на страната. Инфлацията може пряко да повлияе върху реалната възвръщаемост на дадена инвестиция, тъй като при висока инфлация, дори и високи номинални доходи могат да се окажат с отрицателна номинална възвръщаемост.

През третото тримесечие на 2026 г. инфлационният натиск се засили отново поради подновените шокове в цените на енергията, като в междинния си доклад от 23 септември 2026 г. ОИСР прогнозира средната инфлация в Г-20 за 2026 г. да достигне 4.1 %. Централните банки остават в режим на затегната парична политика.

По информация от икономическия бюлетин на ЕЦБ от септември 2026 г., според базовите макроикономически прогнози за еврозоната се очаква общата инфлация да бъде средно 3,0% през 2026 г., 2,5% през 2027 г. и 2,1% през 2028 г. Що се отнася до инфлацията без компонентите енергия и храни, в базовата прогноза се предвижда средно равнище от 2,5% през 2026 г., 2,6% през 2027 г. и 2,3% през 2028 г. В сравнение с макроикономическите прогнози на експерти на Евросистемата за еврозоната от юни 2026 г. базисната прогноза за инфлацията за 2026 г. е без промяна, а за 2027 г. и 2028 г. тя е ревизирана нагоре.

Според ЕЦБ инфлационните очаквания остават повишени в краткосрочен план, но повечето показатели за дългосрочните инфлационни очаквания са на равнище около 2 %, което потвърждава стабилизиране на инфлацията около целта в средносрочен план. Конфликтът в Близкия изток и последните събития от продължаващата война в Украйна допълнително допринасят за по-високите енергийни цени, което вероятно ще задържи общата инфлация значително над целевото равнище през първата половина на 2027 г. След това инфлацията на енергийните цени би трябвало да отслабне и до средата на 2028 г. да стане отрицателна, понижавайки общата инфлация. Очаква се по-високите цени на енергоносителите постепенно да намерят отражение в инфлацията на базисните цени и на цените на храните. Подобрената перспектива за икономиката би трябвало да допринесе и за малко по-висока основна инфлация, която се очаква да продължи да се ускорява до началото на 2027 г. и да остане висока до края на годината, след което да отслабне през 2028 г. Като цяло се предвижда общата инфлация да се върне близо до целевото равнище към края на 2027 г. благодарение на ефекта от по-високите лихвени проценти.

Очакванията на МВФ, изложени в доклада "Прогнози за световната икономика" от октомври 2026 г. са инфлацията на световно ниво да се ускори от 4.1 на сто през 2025 г. до 4.7 на сто през 2026 г., а след това да се върне на ниво 4.1 на сто през 2027 година. Спрямо април прогнозите са увеличени съответно с 0.3 и 0.4 процентни пункта. Основните причини са по-високите цени на

енергията и храните. МВФ повиши прогнозата си за средногодишната инфлация в еврозоната до 3.1 на сто през 2026 г. и 2.8 на сто през 2027 г. спрямо съответно 2.6 и 2.2 на сто през април. Фондът очаква базисната инфлация да се върне около 2 на сто едва към средата на 2028 година.

Според най-актуалните данни на Евростат от 16.10.2026 г., изчислени спрямо хармонизирания индекс на потребителските цени (ХИПЦ), годишната инфлация през септември 2026 г. се ускорява до 3.8 % както в ЕС, така и в еврозоната, спрямо 3.2 % през август. Най-ниски годишни темпове на инфлация са отчетени в Швеция (1.0 %), Унгария и Дания (по 2.1 %). Най-високи годишни темпове са регистрирани в Румъния (6.5%), Литва (6.1%) и България (5.6 %). В сравнение с август 2026 г. годишната инфлация се е понижила в една държава членка, останала е без промяна в три и се е повишила в двадесет и три.

По данни на НСИ през септември 2026 г. месечната инфлация, измерена чрез ИПЦ е -0.2 %, а годишната инфлация за септември 2026 г. спрямо септември 2025 г. е 5.7%. Инфлацията от началото на годината (септември 2026 г. спрямо декември 2025 г.) е 4.2%, а средногодишната инфлация за периода октомври 2025 - септември 2026 г. спрямо периода октомври 2024 - септември 2025 г. е 5.1%. През септември 2026 г. месечната инфлация, измерена чрез ХИПЦ е 0.0%, а годишната инфлация за септември 2026 г. спрямо септември 2025 г. е 5.6 %. Инфлацията от началото на годината (септември 2026 г. спрямо декември 2025 г.) е 4.9 %, средногодишната инфлация за периода октомври 2025 - септември 2026 г. спрямо периода октомври 2024 - септември 2025 г. е 4.2 %.

В есенната макроикономическа прогноза, публикувана на 28.09.2026 г. Министерство на финансите завишава очакванията си за инфлацията през тази и следващата година съответно до 4.8 % и 4 % спрямо очакваната през пролетта средногодишна инфлация през 2026 г. от 4.3 % и 3.8% през 2027 г. Причина за завишената прогноза е по-голямото от предвиденото повишение на енергийните цени, което ще оказва въздействие и през следващата година. Кризата в Близкия изток остава основен рисков фактор, като според първоначалните очаквания военните действия и блокирането на Ормузкия проток е трябвало да продължат до средата на 2026 г., след което да последва нормализиране. Новото изостряне на конфликта след летните месеци обаче поражда допълнителен ценови натиск, а нагласите за нормализиране се изместват за 2027 г.

Според макроикономическата прогноза на БНБ от септември 2026 г. средногодишната инфлация, измерена чрез ХИПЦ, е прогнозирана да се ускори до 5.2 на сто в края на 2026 г. (спрямо 3.5 на сто в края на 2025 г.), докато средногодишната инфлация се очаква да възлезе на 4.6 на сто през 2026 г. (при 3.5 на сто през 2025 г.). През 2027 г. централната банка очаква инфлацията да се забави до 3.1 на сто средно за годината (2.9 на сто в края на периода), като основен принос за забавянето ще имат енергийните продукти, главно поради високата база от 2026 г. и допусканията в базисния сценарий за динамиката на цените на суровините на международните пазари. Прогнозата за средногодишната инфлация за 2028 г. е тя да продължи да се забавя и да възлезе на 2.9 на сто (2.6 на сто в края на годината). БНБ очаква растежът на цените при всички основни компоненти на потребителската кошница да се забави спрямо предходната година, с изключение на енергийните продукти, поради предвиденото въвеждане на Европейската схема за търговия с квоти за емисии (ЕСТЕ 2) в ЕС. По оценки на БНБ въвеждането на ЕСТЕ 2 в България, без успоредно въвеждане на фискални компенсаторни мерки за засегнатите домакинства, ще повиши с 0.5 процентни пункта средногодишната инфлация през 2028 г.

В есенната икономическа прогноза Европейската комисия предвижда средногодишната инфлация в България да достигне 4.6 % през 2026 г., да се забави до 3.9 % през 2027 г. и до 3.3 % през 2028 г. Спрямо пролетната прогноза ЕК повишава очакванията си за инфлацията и бюджетния дефицит, като понижава оценката за икономическия растеж през 2027 г.

Систематичният валутен риск е рискът от промени в обменните курсове, обусловени от фактори, засягащи цялата икономическа среда, като промени в паричната политика на водещите централни банки, инфлацията, лихвените проценти, геополитическите събития и глобалните финансови пазари. Тъй като този риск произтича от външни пазарни фактори, той не може да бъде напълно контролиран или елиминиран от отделното предприятие и може съществено да повлияе върху финансовите резултати и стойността на инвестициите.

От 1 януари 2026 година страната ни официално се присъедини към еврозоната и вече има „глас" в Европейската централна банка, участвайки пряко в определянето на паричната политика на Европа. Еврото стана единствено платежно средство след едномесечен период на двойно обращение (през януари 2026 г.). С присъединяването на България към еврозоната валутният риск за българските предприятия по отношение на експозициите в евро практически отпадна. Предвид дългогодишното функциониране на валутния борд и фиксирания курс на лева към еврото, непосредственият ефект върху валутната експозиция е ограничен, но въвеждането на единната европейска валута премахва остатъчния риск, свързан с промяна на валутния режим.

Превалутирането се извършва по фиксирания курс 1 евро = 1.95583 лева, поради което не съществува риск от обезценяване на лева спрямо европейската валута, но съществува риск от неблагоприятни промени на курса на еврото спрямо други основни валути, като щатски долар, швейцарски франк, британски паунд и др.

Според анализ на ЕЦБ, преминаването на България от лева към евро досега е оказало ограничено и до голяма степен еднократно въздействие върху потребителските цени. Според оценките инфлационният ефект от въвеждането на единната европейска валута на 1 януари 2026 г. възлиза на между 0.3 и 0.4 процентни пункта. Повишенията са концентрирани основно в сектора на услугите, като част от тях са отчетени още преди самия преход.

Предвид експортната ориентираност на голяма част от дружествата от групата на Стара планина холд АД, промените в стойностите на валутите оказват определен ефект и са рисков фактор за дейността им. Валутните курсове влияят върху приходите от продажби в чужбина и разходите по доставки на суровини от внос като до голяма степен се компенсират. Тъй като тези компании извършват основните си разплащания в евро и реализират основна част от приходите си от продажби в евро, влиянието на този риск върху дейността им е значително намалено. Ръководството на холдинга следи движението на валутните курсове и предприема мерки за избягване на негативните последици от тяхната промяна.

Политическият риск е вероятността от възникване на сериозни вътрешнополитически сътресения, които да доведат до негативна промяна в икономическата програма на правителството и неговите приоритети за стопанско развитие, в резултат на което средата, в която оперират дружествата да се промени в отрицателна посока, а инвеститорите да понесат загуби. Степента на политическия риск се определя с вероятността за промени в неблагоприятна посока на водената от правителството дългосрочна икономическа политика, които могат да имат негативно въздействие върху инвестиционните решения.

Към датата на това уведомление, са налице индикации за преодоляване на политическата нестабилност в страната от последните години, която продължително време се оценяваше като основен фактор, влияещ негативно не само върху икономическата активност и бизнес средата, но и върху всички обществени системи в страната. Резултатите от проведените на 19.04.2026 г. осми по ред предсрочни парламентарни избори в България от 2021 г. насам, доведоха до сформиране на правителство с перспектива за устойчиво управление.

През деветмесечието на 2026 г. оценките за кредитоспособността на България се подобриха, въпреки запазващите се фискални и макроикономически рискове. През май S&P Global Ratings повиши перспективата пред кредитния рейтинг на страната от „стабилна" на „положителна" и потвърди дългосрочния и краткосрочния рейтинг на ниво „BBB+/A-2". Положителната перспектива отразява потенциала за повишаване на доходите и ускоряване на икономическия растеж, подкрепен от подобрената политическа стабилност, планираните реформи и усвояването на средства от европейските фондове. На 25 септември Fitch Ratings също повиши перспективата от „стабилна" на „положителна", като потвърди рейтинга „BBB+". Агенцията отчита ползите от членството в еврозоната и намалената политическа несигурност, но същевременно посочва рискове от прегряване на икономиката, свързани с проциклична фискална политика, високата инфлация и разширяването на дефицита по текущата сметка. Устойчивото подобряване на рейтинга остава обвързано с изпълнението на структурни реформи и ограничаването на макроикономическите дисбаланси.

По отчетни данни на Министерството на финансите, публикувани на 2 ноември 2026 г., дефицитът по консолидираната фискална програма на касова основа към 30 септември 2026 г. възлиза на 3 669.2 млн. евро, или 2.8% от прогнозния годишен БВП. Приходите, помощите и даренията отчитат ръст от 10.9 %, а разходите нарастват с 11.6 % спрямо същия период на 2025 г. За ръста допринасят основно по-високите социални и здравноосигурителни плащания, включително разходите за пенсии след осъвременяването им, увеличените разходи за персонал и капиталовите разходи по проекти от Плана за възстановяване и устойчивост и Общинската инвестиционна програма.

По предварителна оценка на Министерството на финансите от 2 ноември 2026 г., натрупаният дефицит по КФП към края на октомври достига 5.2 млрд. евро, или 4.0% от прогнозния годишен БВП. Увеличението с 1.2 процентни пункта спрямо края на септември се дължи основно на ускорените капиталови разходи и трансфери, включително плащания по проекти от Плана за възстановяване и устойчивост и за доставки на военно оборудване.

Фискалната позиция продължава да бъде източник на риск. Приетият на 24 юли държавен бюджет за 2026 г. предвижда дефицит по консолидираната фискална програма от 5.7 % от БВП, а тогавашната средносрочна рамка залага намаляването му до 3.8% през 2027 г. и 3.0% през 2028 г. Междувременно на 10 юли Съветът на ЕС откри процедура при прекомерен дефицит срещу България въз основа на прогнозирания от Европейската комисия дефицит на сектор „Държавно управление“ от 4.1 % от БВП за 2026 г., с препоръка за коригирането му до 2029 г. и срок до 15 октомври 2026 г. за представяне на ефективни мерки. Стойностите от 4.1% и 5.7% не са пряко съпоставими, тъй като се различават както по методология и обхват, така и по използваните прогнозни допускания. В становището си от юни Фискалният съвет оцени бюджетната рамка като създаваща значителни рискове за средносрочната устойчивост на публичните финанси поради високия дефицит, недостатъчните структурни реформи за оптимизиране на публичните разходи и нарастващата необходимост от дългово финансиране.

Представеният на 6 ноември 2026 г. проект на държавния бюджет за 2027 г. предвижда дефицит по консолидираната фискална програма на касова основа от 3.5 % от БВП и дефицит на сектор „Държавно управление“ на начислена основа от 4.2 % от БВП. Актуализираната средносрочна бюджетна прогноза предвижда дефицитът на начислена основа да намалее до 3.5 % през 2028 г. и до 2.8 % през 2029 г., а касовият дефицит да се свие съответно до 3.1 % и 2.4 % от БВП. Прогнозата за държавния дълг в края на 2027 г. е понижена спрямо октомврийската рамка до 44.3 млрд. евро (31.4 % от БВП), но до края на 2029 г. се очаква той да достигне 56.7 млрд. евро (35.5 % от БВП).

В препоръките си за изготвянето на бюджет 2027 Фискалният съвет призовава за фискално усилие от поне 2 % от БВП през 2027 г. и поне 1 % през 2028 г., подкрепено със структурни реформи. Съветът предупреждава за опасност от дългова спирала и лихвен натиск като посочва, че "натрупването на бюджетни дефицити създава притеснителна тенденция относно дълга и лихвените плащания", а последните се очаква да достигнат 1.88 млрд. евро през 2028 г., или около 1.3% от размера на икономиката. Експертите предупреждават и за предстояща възможна рецесия, тъй като завършват няколко средносрочни икономически цикъла и предстои свиване на отклонението от икономическия потенциал след 2028 г. Препоръката е важна и предвид процедурата по свръхдефицит, в която България се намира.

Настояването на бизнеса също е следващите бюджети да предвиждат ускорена фискална консолидация като се направят структурни реформи в разходната част, чрез което да се увеличи ефективността на публичните разходи, а така ще бъдат намалени дефицитът и дългът, без повишаване на данъчно-осигурителната тежест и без механично съкращаване на продуктивните публични инвестиции. Сред основните препоръки към бюджета на АИКБ са по-ефективното управление на публичните средства, реалното програмно бюджетиране, административната реформа и насочването на ресурс към инфраструктура, човешки капитал и икономически растеж.

Същевременно на 24.11.2026 г. Европейската комисия отправи препоръка на България да бъде наложена глоба от 0.02 % от БВП заради значителното отклоняване от препоръките за овладяване на бюджетния дефицит през 2026 г. Според разчетите на еврокомисията, дефицитът

се отклонява от поставените ограничения с 2.3 %. Решението ще бъде взето от Европейския съвет на финансовите министри на 11 декември. Комисията отбелязва, че мерките, включени в представения бюджетен план за 2027 г., са „ясно рестриктивни“ и биха компенсирали отчасти прогнозираното за 2026 г. значително отклонение и биха допринесли за коригирането на прекомерния дефицит. В констатациите на ЕК се съдържа и призив страната да изпълнява стриктно бюджета за 2027 г. и да гарантира, че фискалната политика ще постигне трайно коригиране на прекомерния дефицит, като същевременно се запази фискалната и макроикономическата стабилност и се поддържа непрекъснат пълен достъп до финансиране от ЕС.

По последните налични тримесечни данни на Евростат, актуализирани на 21 октомври 2026 г., през второто тримесечие сезонно изгладеният дефицит на сектор „Държавно управление“ достига 3,5% от БВП в ЕС и 3,3% в еврозоната спрямо съответно 3,1% и 3,2% през предходното тримесечие. Данните показват влошаване на общата фискална позиция в европейската икономика. Тези показатели се отнасят до отделното тримесечие и се изчисляват на начислена основа по европейската методология ЕСС 2010.

Същевременно на 15 юли 2026 г. Европейската комисия публикува Годишния доклад за върховенството на правото, в който, въпреки отчетения ограничен напредък по отделни законодателни и институционални инициативи, се констатира, че България продължава да среща съществени предизвикателства в ключови области на върховенството на правото. Комисията отбелязва, че редица препоръки от предходните доклади остават изпълнени само частично, като продължават да съществуват слабости по отношение на ефективността и независимостта на съдебната система, резултатите в противодействието на корупцията по високите етажи на властта, прозрачността и предвидимостта на законодателния процес, както и гарантирането на медийния плурализъм. Докладът подчертава, че устойчивият напредък в тези области остава необходим за укрепване на институционалната среда и правната сигурност. Продължаващото наличие на нерешени структурни проблеми създава предпоставки за повишена регулаторна несигурност и може да оказва влияние върху възприемането на инвестиционния климат, предвидимостта на бизнес средата и доверието на инвеститорите. Макар констатациите да не поставят под съмнение членството на България в еврозоната, те показват, че подобряването на качеството на институциите и ефективното прилагане на законодателството остава важно условие за повишаване на конкурентоспособността на икономиката и привличането на дългосрочни инвестиции.

Наред с това, през юни 2026 г. Институтът за развитие на управлението (Institute for Management Development – IMD) – Швейцария публикува 38-ото издание на Световната класация за конкурентоспособност, в която България се изкачва с една позиция спрямо предходната година до 56-о място сред 70 икономики. Въпреки отчетеното ограничено подобрение, страната продължава да се нарежда сред икономиките с най-ниска конкурентоспособност в Европейския съюз. Оценката на IMD показва, че структурните слабости, свързани с ефективността на държавното управление, институционалната среда, производителността, недостига на квалифицирана работна сила и иновационния капацитет, продължават да ограничават възможностите за ускоряване на икономическия растеж и за повишаване на конкурентоспособността на българските предприятия. Констатациите подчертават необходимостта от последователни структурни реформи, насочени към подобряване на бизнес средата, качеството на институциите и стимулирането на инвестициите, които остават ключови фактори за устойчивото развитие на икономиката и индустрията.

Според доклада „Икономическата свобода по света - 2026“ на канадския институт „Фрейзър“, публикуван през октомври 2026 г. и разпространяван от Института за пазарни изследвания в България, страната ни подобрява резултата си, но остава далеч от групата на най-свободните икономики. Страната получава 7.31 точки от максимални 10 т. и заема 54-то място сред 165 държави и територии – между Южна Корея и Словения. Данните в изданието се отнасят за 2024 година. Общата оценка на България се повишава с 0.12 т. спрямо предходното издание, но целият ръст идва от успокояването на инфлацията през 2024 г., като в три от общо пет категории страната се влошава и без ефекта на цените общата ѝ оценка би била по-ниска.

Оценката за стабилността на парите се повишава най-съществено от 8.19 на 8.93 точки, което носи почти целия положителен принос към общия индекс. След инфлационния шок през последните години, особено през 2022 г., забавянето на ръста на цените възстановява значителна част от изгубената оценка. Подобрение се отчита и в категорията свобода на международната търговия – от 8.39 на 8.56 точки, с което България заема 38-о място в света. Това продължава да е едно от основните предимства на страната, свързано с участието в единния европейски пазар и свободното движение на стоки и капитали.

В останалите три области обаче оценките се понижават. Оценката за размера на правителството спада от 6.73 на 6.62 точки, което поставя България на 88-о място. Ниските преки данъци остават предимство, но все по-трудно компенсират високите публични разходи и нарастващата роля на държавата в икономиката. Влошаване се отчита и в областта на регулациите – от 6.74 на 6.60 точки, което поставя страната на 71-во място. Най-осезаем е спадът в оценката за безпристрастността на публичната администрация. За поредна година България получава най-ниска оценка по отношение на правната система и правото на собственост, като в тази категория, която измерва върховенството на правото, независимостта на съда, работата на правоохранителните органи, защитата на правото на собственост, резултатът на страната ни се понижава до 5.83 точки спрямо 5.91 година по-рано, което поставя България на 57-о място. Зад тази оценка стоят ниски резултати при независимостта и безпристрастността на съдилищата, защитата на собствеността и качеството на правоприлагането като най-съществен е спадът при оценката за безпристрастността на съдилищата.

Като положително развитие за България следва да се отбележи, че на 30 октомври 2026 г., Групата за финансови действия (FATF) взе решение на пленарното си заседание в Париж да извади България от списъка на юрисдикциите под засилено наблюдение, известен като „сивия списък“. Решението последва успешно приключила проверка на място, след като през юни 2026 г. FATF констатира, че България е изпълнила в значителна степен своя план за действие. В окончателната си оценка FATF отчете съществен напредък в преодоляването на стратегическите слабости в системата за противодействие на изпирането на пари и финансирането на тероризма, установени при включването на страната в списъка през октомври 2023 г. България ще продължи да работи с Комитета на експертите за оценка на мерките срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма към Съвета на Европа (MONEYVAL).

Прекратяването на засиленото наблюдение намалява репутационния риск за българската икономика и може да укрепи доверието на международните инвеститори и финансови институции в страната. Това създава предпоставки за подобряване на инвестиционния климат, улесняване на достъпа до международно финансиране и ограничаване на допълнителните проверки при трансгранични плащания и търговски операции.

През периода юни - септември 2026 г. България отбеляза съществен напредък в изпълнението на Националния план за възстановяване и устойчивост. На 31 юли страната получи 896 млн. евро по четвъртото искане за плащане след положителна оценка на Европейската комисия за изпълнението на 23 от общо 26 етапа и цели, а през август бяха изплатени допълнителни 109,2 млн. евро, задържани по третото искане във връзка с реформата за отчетността на главния прокурор. На 30 септември България подаде петото и последно искане за плащане в размер на 1823 млн. евро, отчитайки изпълнението на последните 59 етапа и цели, свързани с ключови реформи и инвестиции като конструирането на новата Комисия за противодействие на корупцията, въвеждането на тестове за почтеност на държавните служители, подобряване на системата за обществени поръчки, въвеждането на мерки за постигането на по-високо качество на услугата за водоснабдяване и канализация и др. Към края на отчетния период оценката на Европейската комисия по това искане предстои, като окончателният размер на финансирането ще зависи от признаването на отчетените резултати за изпълнени. Крайният срок за изпълнение на мерките беше 31 август, а плащанията от Комисията трябва да приключат до 31 декември 2026 г.

Наред с това, цената на електроенергията в България продължава да бъде сред най-високите в цяла Европа, според реалните данни за търговията с електроенергия на енергийните борси в Европейския съюз, а цената на електроенергията в Европа продължава да бъде значително по-

висока в сравнение с Азия и Северна Америка. Това поставя европейския, а оттам и българския бизнес в по-неблагоприятна конкурентна позиция. На европейско ниво, историческите разделения между Източна, Централно-Западна и Северна Европа все още оказват влияние върху мрежовите възможности, поради което усилията за подобряване на свързаността в посока интегриране на националните енергийни мрежи в по-широк европейски контекст следва да бъдат значително ускорени. Ключово предизвикателство остава и „Зелената сделка“, която наложително и в кратки срокове трябва да бъде сериозно преразгледана, за да не бъде спирачка за индустриалното развитие. Същевременно въвеждането в Европа на Схемата за търговия с емисии (ETS) и Механизмът за корекция на въглеродните емисии на границите (CBAM) създават нови значителни предизвикателства за европейския бизнес, определяни от индустриалните асоциации като високо рискови за конкурентоспособността на Европа.

С въвеждането на CBAM се цели постепенно премахване на безплатните въглеродни квоти, които досега предпазваха енергоинтензивните сектори, а това принуждава европейските компании да плащат пълната цена за емисиите CO_2, вложени в техните продукти. На 7 април 2026 г. Европейската комисия официално определи първата референтна цена за сертификатите по Механизма за корекция на въглеродните емисии на границите (CBAM) на 75,36 евро на тон CO_2. Очаква се цената на сертификата да нарасне значително, което според проучвания на експерти може да увеличи значително производствените разходи на някои продукти.

Съществен недостатък на CBAM в настоящия му вид е това, че той облага вноса, но не предвижда механизъм за компенсиране на европейските износители. Когато европейска компания изнася стоки за страни без въглероден данък (като САЩ, Китай, Индия, Турция), тя е натоварена с високи разходи за емисии в ЕС, което прави продуктите ѝ неконкурентоспособни спрямо местните производители. Тъй като стоманата и алуминият са основни компоненти, въвеждането на CBAM изкуствено вдига цените на вносните метали в ЕС до нивата на европейските, които вече са скъпи поради квотите на ETS. Европейски сектори, които използват стомана, алуминий или цимент като суровини, са изправени пред по-скъпи входящи материали, докато техните готови продукти не са защитени от CBAM при внос отвън. Докато суровата стомана при внос в ЕС се облага, готовият продукт , внесен от страни без въглероден данък, не се облага със същата тежест. Това прави вносните продукти по-евтини от произведените в Европа със скъпа „зелена“ стомана.

Анализът на сектор машиностроене е особено критичен, тъй като той попада в т.нар. „капан на средната верига“. За разлика от производителите на стомана или алуминий, които са директно защитени от CBAM чрез вносни мита, машиностроителният сектор използва тези суровини, но крайният продукт често остава извън обхвата на защитните механизми. Всичко това основателно води до висок риск от допълнително блокиране на експортния потенциал и деиндустриализация на Европа, в пълно противоречие със заявените амбиции на ЕК да ограничава административните тежести и други регулаторни препятствия пред европейските производители, с което да насърчи бизнеса и да повиши конкурентоспособността им. За европейското машиностроене CBAM действа като „данък върху вложените ресурси“, който отслабва конкурентоспособността както на вътрешния пазар, така и при износ, създавайки стимули за изнасяне на производствени мощности извън границите на ЕС, а поради несигурността относно цените на квотите, големи международни инвеститори могат да предпочетат да инвестират в нови мощности извън Европа.

Регулаторният риск е свързан с влиянието на съществуващата нормативна рамка на национално и на европейско ниво или нейната промяна, както и с потенциалната възможност за налагане на санкции вследствие на несъобразяване с тази рамка.

През последните години българският и европейският бизнес продължават да бъдат все по-силно засегнати от интензивно засилващата се европейска и национална регулация в много насоки, включително и увеличаване на фокуса върху въпросите, свързани с устойчивостта. Тенденцията за продължаващо засилване на административната тежест върху бизнеса при отсъствие на разумни и адекватни облекчения силно увеличават разходите, необходими за спазване на новата регулация и свързаните с нея изисквания за отчетност. В резултат на това Европа продължава чувствително да изостава след основните си конкуренти САЩ и Китай по икономически растеж, иновации, високи технологии, демография. Влошената бизнес среда в

Европейския съюз, изразяваща се във високи ценови нива на енергията, налагане на множество регулации, които значително повишават административната тежест за бизнеса, наред с новите геополитически предизвикателства, продължава да демотивира предприемаческата активност и води до отлив на капитали от Европа, понижаване на конкурентоспособността и препятства икономическия растеж.

В следствие на усилията на национално представителните организации на работодателите и синдикатите в Република България и приетата от тях Декларация за защита на българската индустрия за предвидима и справедлива климатична политика в Европа на 18.03.2026 г. българският Министър на икономиката и индустрията официално се присъедини към съвместната инициатива „Friends of Industry“, официално подкрепена от министрите на индустрията на Австрия, Хърватия, Чехия, Франция, Германия, Италия, Люксембург, Полша, Португалия, Румъния, Словакия, Словения и Испания. В периода март - септември 2026 г. исканията на инициативата намират отражение в конкретни европейски законодателни предложения за укрепване на индустриалната конкурентоспособност. През юли Европейската комисия предложи преразглеждане на системата за търговия с емисии (EU ETS), а през септември Съветът на ЕС договори позиция за увеличаване на безплатните квоти за определени енергоемки отрасли през 2026–2030 г., с очаквано облекчение от около 6 млрд. евро по предложението на Комисията и допълнителни квоти, предложени от Съвета. Успоредно с това продължава работата по Акта за ускоряване на индустрията, насочен към опростяване на разрешителните процедури и насърчаване на инвестициите. Така се очертава напредък към по-балансиран и инвестиционно ориентиран подход, но към края на септември ключовите мерки все още изискват окончателно законодателно договаряне. Позицията на МИИ е категорична, че зеленият преход трябва да бъде реализиран по начин, който гарантира запазване на производствения капацитет, насърчава инвестициите и съхранява заетостта в рамките на ЕС.

В национален план, липсата на сериозни структурни реформи, насочени към въвеждане на строги мерки за фискална консолидация, би могла да доведе до увеличаване на данъчната и осигурителната тежест за бизнеса и работещите в частния сектор, което ще окаже допълнително негативно влияние върху икономическата активност, наред с очакваните ефекти от глобалните геополитически промени. Според анализи на бизнеса и към настоящия момент данъчно осигурителната тежест в България е по-висока от средната за Европа с широка данъчна основа, върху която се прилагат ниски ставки. Ръст на данъците не би гарантирало повишение на приходите в бюджета, а би довело до намаляване на икономическия растеж и инвестициите.

Освен посочените систематични рискове, дейността на предприятията от групата на Стара планина холд АД е свързана и с несистематични рискове като отраслов риск, касаещ състоянието и тенденциите за развитие на даден отрасъл като цяло и общофирмен риск, произтичащ от спецификата на конкретното дружество.

Влияние на основните рискове и несигурности

Според икономическия бюлетин на ЕЦБ от септември 2026 г. Управителният съвет преценява, че рисковете за перспективата за растежа са низходящи. Това се дължи в частност на конфликта в Близкия изток и на развитието на неоправданата война на Русия срещу Украйна. Ново нарушение на енергийните доставки би могло да доведе до по-нататъшно покачване на енергийните цени и за по-продължителен период от очакваното в момента. Това би оказало негативно влияние върху реалните доходи, разходите и инвестициите. Влошаване на нагласите на световните финансови пазари или прехвърляне на ефекти към пазарите на облигации в глобален мащаб биха могли да доведат до затягане на условията за кредитиране и по този начин да възпрепятстват търсенето. Възобновяване на напрежението в търговията между големи икономики би могло също така да причини още смущения във веригите на доставка, да потисне износа и да отслаби потреблението и инвестициите. Освен това въвеждането на нови технологии от предприятията в еврозоната и разходите за отбрана и инфраструктура, както и реформи за засилване на производителността и завършване на единния пазар на ЕС, биха могли да тласнат нагоре растежа в по-голяма степен от очакваното.

Рисковете за перспективата за инфлацията са възходящи. Това се дължи в частност на конфликта в Близкия изток и на развитието на неоправданата война на Русия срещу Украйна. Енергийният шок би могъл да се засили още повече и отражението му върху другите цени и заплатите да се окаже по-силно от очакваното в момента. По-специално цените на природния газ биха могли да нараснат при по-нататъшно нарушение на доставките или в случай на необичайно студена зима и ниско равнище на запасите. Колкото по-дълго енергийните цени остават високи, толкова по-вероятно е те да доведат до покачване на инфлацията в по-широк план посредством косвени и вторични ефекти. Възобновяване на напрежението в търговията би могло да доведе до по-голяма разпокъсаност на световните вериги на доставка, да свие предлагането на критично важни суровини и да затегне ограниченията на капацитета в икономиката на еврозоната.

В тези условия ЕЦБ счита, че с оглед постигане на по-голям потенциален растеж изисква провеждане на структурни реформи и трябва да се основава на стабилни публични финанси. Основни градивни елементи са опростяване и хармонизиране на правилата в целия единен пазар на ЕС, ускоряване на енергийния преход и завършване на съюза на спестяванията и инвестициите. Фискалните мерки в отговор на енергийния шок би следвало да бъдат временни, целеви и прецизирани.

На европейско ниво е необходимо цялостно преразглеждане на политиките на съюза във всички ключови аспекти с оглед постигане на условия, който способстват развитието на икономиката и насърчават конкурентоспособността. Таково заключение подкрепят и данните от публикувания първи мониторингов доклад за изпълнение на Антверпенската декларация от 2024 г., публикуван на 11 февруари 2026 г., които очертават сериозни структурни проблеми в Европа: 83 % от показателите за конкурентоспособност показват стагнация или спад, докато цената на природния газ за индустрията остава 4,6 пъти по-висока от тази в САЩ, а електроенергията е около 2,4 пъти по-скъпа спрямо САЩ, Китай и Индия; за последните три години делът на компаниите, които посочват регулациите като основна пречка пред инвестициите е нараснал с 42 %; европейските компании отделят 1,5 пъти повече управленски ресурс за съответствие с регулациите от американските компании и около 11 пъти повече от китайските; ЕС е напълно зависим от внос за повече от половината критични суровини; вътрешните бариери в единния пазар създават разходи, еквивалентни на мита от около 65 % за стоки и до 100 % за услуги; иновациите изостават с 20 процентни пункта спрямо Китай и с 15 спрямо САЩ. Преразглеждането на климатичните цели на съюза и прилагането на политики, които не са пречка за конкурентоспособността и растежа и не водят до деиндустриализация следва да се превърнат в основен приоритет.

В този контекст, последно изследване European Attractiveness Survey 2026 на консултантската компания EY за привлекателността на Европа за инвеститорите през 2025 г., публикувано на 23 юни 2026 г., показва, че отрицателната тенденция на спад на инвестициите в Европа не само продължава, но и се ускорява (от 5 % през 2024 г. до 7 % през 2025 г.). Според изследването през 2025 г. броят на обявените преки чуждестранни инвестиционни проекти намалява със 7 % до 5026, достигайки най-ниското си равнище за последното десетилетие, а създадените от тях работни места се свиват с 25 % до приблизително 200 хил. души. Спадът засяга както водещите инвестиционни дестинации Франция, Великобритания и Германия, така и ключови промишлени сектори, включително автомобилното производство, химическата промишленост и производството на продукти за здравеопазването. Продължителното отстъпление на трите най-големи европейски икономики свидетелства за структурен, а не единствено за цикличен проблем. Резултатите показват, че високите цени на енергията, слабият икономически растеж, геополитическата несигурност, регулаторната сложност и недостигът на квалифицирани кадри продължават да ограничават инвестиционната привлекателност и индустриалната конкурентоспособност на Европа. Особено тревожна е констатацията, че 37 % от индустриалните инвеститори са отложили, намалили или отменили инвестиционни проекти в Европа поради високите или непредвидими енергийни разходи, което е пряко относимо към машиностроителния сектор и енергоемките производства, и само 54 % планират да създадат или разширят дейност в Европа през следващите 12 месеца, спрямо 59 % година по-рано и 72 % през 2024 г.

Европейското промишлено производство остава слабо, без ясно изразено устойчиво възстановяване. По последните публикувани данни на Евростат през септември 2026 г. то намалява на годишна база с 1.5 % в еврозоната и с 0.8 % в ЕС. Съществено предизвикателство пред конкурентоспособността продължават да бъдат високите разходи за електроенергия. Според Международната агенция по енергетика през второто тримесечие на 2026 г. средните спот цени на електроенергията на едро в ЕС се повишават с над 30 % на годишна база вследствие на поскъпването на природния газ и нарушенията в доставките, свързани с конфликта в Близкия изток, докато в САЩ остават практически непроменени. Същевременно сравнителните оценки на агенцията за крайните цени за големите енергоемки промишлени потребители през 2025 г. показват, че средното равнище в ЕС е над два пъти по-високо от това в САЩ и приблизително с 50 % над това в Китай. Тези оценки отчитат приложимите компенсации, като действителните разходи варират според държавата, местоположението и потреблението на предприятията. Устойчивата разлика в енергийните разходи продължава да ограничава конкурентоспособността и възможностите за инвестиции на европейската индустрия.

През октомври 2026 г. средномесечната цена на електроенергията за базов товар на пазара „Ден напред“ на Българската независима енергийна борса (БНЕБ) достигна 232,03 евро/MWh без ДДС, с 39,6% над септемврийското равнище от 166,24 евро/MWh. Среднодневната цена достигна 299,98 евро/MWh за доставка на 20 октомври и 320,13 евро/MWh за доставка на 29 октомври.

През първата половина на ноември ценовият натиск върху българския бизнес се засили. За доставка на 10 ноември среднодневната цена за базов товар достигна 402,60 евро/MWh, при 410,31 евро/MWh в Румъния и 400,29 евро/MWh в Унгария. След този пик цената в България се понижи до 246,44 евро/MWh за доставка на 16 ноември и до 227,02 евро/MWh за 17 ноември. Въпреки спада през последните дни средната цена за доставка през периода 1–17 ноември е 280,97 евро/MWh, или 21,1% над средната за целия октомври.

На този фон приетата от правителството програма за компенсиране на небитовите крайни потребители за периода 1 септември 2026 г. – 30 юни 2027 г. предвижда подкрепа до 80 % от разликата между средната борсова цена на сегмента „Ден напред“ на БНЕБ за целия десетмесечен период и базова стойност от 122.71 евро/MWh без ДДС като компенсациите ще бъдат изплащани еднократно след края на периода. Предвижда се конкретният процент да бъде определен след приключването на периода според наличните средства във Фонд „Сигурност на електроенергийната система“, при индикативен бюджет до 140 млн. евро. В допълнение към този механизъм, с обявения през ноември 2026 г. правителствен пакет от енергийни мерки на обща стойност 2 млрд. евро, за небитовите потребители се въвежда и ежемесечна авансова помощ от 15 евро/MWh през ББР, както и ежемесечно междинно компенсиране при средни месечни борсови цени над 180 евро/MWh. Всички изплатени междинно и авансово средства ще бъдат приспаднати при окончателното изчисление и изравняване на компенсациите след юни 2027 г.

Същевременно по данни от изследване на Българската браншова камара по машиностроене над 60% от продукцията на българските заводи е предназначена за ЕС, което прави бранша уязвим към икономическата рецесия в Европа. Засиленият внос на евтини машини и оборудване от Китай и Азия поставя местните производители в трудна среда при липса на достатъчни защитни мита от Европейската комисия. Най-тежкият дългогодишен проблем остава липсата на квалифицирани инженери и специалисти, дължащ се на демографските тенденции; вносът на работници от трети страни и технологиите с изкуствен интелект (ИИ) не могат напълно да заменят човешкия опит. Според анкетите на ББКМ сред водещите мерки за конкурентоспособност са развитието на собствени продукти и технологии, сътрудничеството с университети, мерките за енергийна ефективност, както и внедряването на дигитализация и ИИ.

На този фон данни от Годишния доклад на Конфедерация на българската индустрия (2016 г. –2025 г.), официално представен на 24.11.2026 г., показва свиване на индустриалната активност и задълбочаване на процесите на деиндустриализация. Между 2016 г. и 2025 г. брутната добавена стойност (БДС) на българската индустрия в текущи цени нараства с 88.2 % (до 19 341,9 млн. евро), но в реално изражение тя намалява с 8.8 % спрямо 2016 г. и с 15.2 % спрямо пика от 2022 г., което показва, че растежът на индустрията е изцяло ценови. През 2025 г. се отчита и първото обемно

свиване на дела на преработващата промишленост в брутната добавена стойност на страната (до 14.9 % при 16.6 % през 2024 г.), а стойността на износа се е увеличила със 78.5%, докато физическият му обем е нараснал едва с 14,5%. Наблюдава се риск от загуба на конкурентни предимства и изтегляне на чуждестранни инвеститори и производства към други държави в региона.

Същевременно заетостта в индустрията намалява устойчиво с 8.3 % за периода 2016 г. – 2025 г., докато компенсацията на един нает нараства близо три пъти в текущи цени (+164.7 %) и с 83.3 % реално, а реалната производителност в преработващата промишленост се увеличава едва с 28.5 %. Това води до повече от двойно увеличение на разходите за труд на единица продукция и изчерпва традиционното ценово предимство на страната

Отрицателното търговско салдо достига 10.8 млрд. евро през 2025 г., а инвестициите в индустрията намаляват от 25.3 % на 19.4 % от добавената стойност. Според доклада на Конфедерацията на българската индустрия основните причини за негативната тенденция са Зелената сделка, санкционните и митнически режими, високите цени на енергията, нарастващите разходи за труд, чийто ръст изпреварва почти три пъти този на производителността, недостигът на работна сила и недостатъчните инвестиции в иновации, автоматизация и роботизация. Сред проблемите са още демографските процеси и изтеглянето на кадри към бюджетния сектор, както и необходимостта от предвидима законодателна и данъчна среда, по-добро регулиране, по-високи инвестиции и дългосрочна национална стратегия за развитие на производството.

В тези условия компаниите от групата на Стара планина холд АД полагат сериозни усилия да гарантират обезпечеността си с поръчки и през последното тримесечие на 2026 г., както и да запазят пазарните си позиции. Дружествата продължават инвестиционните си политики, насочени към технологично обновяване, цифровизация на процесите и разширяване на производствените възможности с оглед повишаване на производителността, асортимента и качеството на произвежданата продукция паралелно с политиките си по оптимизация на производствения процес и стимулиране на заетите в групата лица.

На фона на описаните рискове, ръководството на дружеството отчита висока несигурност по отношение на глобалната икономическа и геополитическа перспективи, всички от които може да продължат да се засилват. Тези фактори могат да продължат да оказват влияние върху световната търговия, инвестиционната активност, веригите на доставки, енергийните пазари и общото бизнес доверие, като по този начин създават все по-предизвикателна оперативна среда за промишлените предприятия. Съветът на директорите на Стара планина холд АД ще продължи внимателно да следи макроикономическите тенденции и геополитическите рискове и при необходимост ще адаптира своята бизнес и инвестиционна политика с цел запазване на финансовата стабилност, оперативната устойчивост и конкурентоспособност на дружествата в Групата.

Рискови са възможните изменения в търсенето на произвежданата продукция и промени в ценовите равнища, качеството, надеждността и платежоспособността на потребителите, използваните технологии и организацията на производството.

III. Информация за сделки със свързани и/или заинтересовани лица

Няма сделки между свързани и/или заинтересовани лица, сключени през отчетния период на текущата финансова година, които са повлияли съществено на финансовото състояние или резултатите от дейността на дружеството в този период.

IV. Информация за нововъзникнали съществени вземания и/или задължения за отчетния период

През отчетното трето тримесечие на 2026 година е сключен договор за заем от 01.07.2026 г. с Хидравлични елементи и системи АД, с ЕИК: 838168266 - заемополучател, с който Стара планина холд АД – дружество майка кредитира дъщерното си дружество при условията на чл. 114, ал. 10, т. 3 от ЗППЦК като предоставя паричен заем в размер на 2 000 000 евро за срок от една година

считано от 01.07.2026 г. при годишна лихва върху главницата по ползвания заем в размер на 3.7 %. Неизплатена главница към 30.09.2026 г. е в размер на 1 700 хил. евро.

V. Информация съгласно приложение № 4 на Наредба № 2 на КФН

Промяна на лицата, упражняващи контрол върху дружеството	Няма.
Откриване на производство по несъстоятелност за дружеството или за негово дъщерно дружество и всички съществени етапи, свързани с производството	Няма.
Сключване или изпълнение на съществени сделки	Няма.
Решение за сключване, прекратяване и разваляне на договор за съвместно предприятие	Няма.
Промяна на одиторите на дружеството и причини за промяната	Няма.
Образуване или прекратяване на съдебно или арбитражно дело, отнасящо се до задължения или вземания на дружеството или негово дъщерно дружество, с цена на иска най-малко 10 на сто от собствения капитал на дружеството	Няма.
Покупка, продажба или учреден залог на дялови участия в търговски дружества от емитента или негово дъщерно дружество	Няма.
Други обстоятелства, които дружеството счита, че биха могли да бъдат от значение за инвеститорите при вземането на решение да придобият, да продадат или да продължат да притежават публично предлагани ценни книжа	Информацията е посочена в раздел I от този документ.

Медия

Стара планина холд АД разкрива регулираната информация пред обществеността чрез информационната медия Екстри Нюз.

Вътрешната информация за Стара планина холд АД по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно обстоятелствата, настъпили през деветмесечието на 2026 година е публикувана на електронната страница на дружеството в раздел Новини: https://www.sphold.com/novini, както и в медията Екстри Нюз: http://www.x3news.com/?page=Company&target=InsiderInformation&BULSTAT=121227995&MESSAGE_TYPE=2, чрез която дружеството оповестява публично вътрешната информация.

Този документ е изготвен в съответствие с чл. 100о1, ал. 1 от ЗППЦК.

Vasil Georgiev Velev

Digitally signed by Vasil Georgiev Velev
Date: 2026.11.27 09:59:50 +02'00'

Изпълнителен директор: Васил Велев

ДЕКЛАРАЦИЯ
по чл. 100о1, ал. 4, т. 3 от ЗППЦК

Долуподписаният Васил Георгиев Велев – Изпълнителен директор на Стара планина холд АД, удостоверявам, че, доколкото ми е известно публичното уведомление за финансовото състояние на „СТАРА ПЛАНИНА ХОЛД" АД към 30.09.2026 г. отразява вярно и честно информацията за активите и пасивите, финансовото състояние и финансовия резултат на емитента и на дружествата, включени в консолидацията.

Vasil Georgiev Velev
Digitally signed by Vasil Georgiev Velev
Date: 2026.11.27 10:00:13 +02'00'

Декларатор: Васил Велев

ДЕКЛАРАЦИЯ
по чл. 100о1, ал. 4, т. 3 от ЗППЦК

Долуподписаната Кремена Ганчева Дюлгерова – главен счетоводител на Стара планина холд АД, удостоверявам, че, доколкото ми е известно публичното уведомление за финансовото състояние на „СТАРА ПЛАНИНА ХОЛД" АД към 30.09.2026 г. отразява вярно и честно информацията за активите и пасивите, финансовото състояние и финансовия резултат на емитента и на дружествата, включени в консолидацията.

Kremena Gantcheva Dulgerova
Digitally signed by Kremena Gantcheva Dulgerova
Date: 2026.11.27 09:54:59 +02'00'

Декларатор: Кремена Дюлгерова